

Krise i Venezuela truer med at torpedere Trumps præsidentperiode

6. november 2025 af Stewart Battle, EIRNS

Selvom Donald Trump ikke helt lykkes med sit forsøg på at blive »fredspræsidenten«, kan han meget vel lykkes med at forene store dele af verden omkring et fælles krav om fred. Desværre er det en samling mod hans egen politik. Der er ved at opstå en international protest i denne henseende med opfordringer fra hele verden – herunder fra alle sider af det politiske spektrum i selve USA. Kun få dage efter den ultrakonservative Dick Cheneys død, hvis vrede Donald Trump hilste velkommen under sin valgkampagne, risikerer den amerikanske regering at blive lokket ind i en ny umulig krig i Caribien.

En vigtig advarsel om dette blev udsendt af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), som udsendte et nyt memorandum til præsident Trump den 5. november. »Vi er dybt bekymrede over, hvor USA synes at være på vej hen i sin Venezuela-politik, og opfordrer Dem til at kræve, at efterretningstjenesten giver Dem en klar, ufiltreret »sandhed til magten«-analyse,« skriver de. De ser »en klassisk storm af politisering brygge i efterretningstjenesten« og tilføjer, at »vi har set dette før ... herunder de falske beskyldninger om masseødelæggelsesvåben i Irak.« En lignende advarsel blev udsendt af Henry Stimson Center i Washington, D.C., som konkluderede, at enhver kombination af fortsat militær magtanvendelse mod Venezuela »ville efterlade USA i en værre position ... med risiko for øget regional ustabilitet og fjendtlighed over for USA uden påviselige fordele.«

Hvilken bedre tid end nu til at indse, at en løsning på et

problem af denne type ikke kommer gennem bomber og magt, men kun gennem opbygningen af en bedre fremtid for befolkningerne i regionen? De nylige mord i Mexico og den fortsatte kontrol, der udøves af narkokarteller, viser, at den virkelige årsag til migration og ustabilitet ikke er »autoritære regimer«, men snarere fraværet af stabile og velstående levevilkår. For at håndtere dette problem kræver det kvalitativt anderledes og konkrete handlinger, især anvendelse af Vestens økonomiske kapacitet til at bistå udviklingen i det Globale Syd og dermed ændre denne dynamik. Derudover er den tilgang, som Brasiliens Lula-regering har valgt i bekæmpelsen af sine egne narkokarteller, bemærkelsesværdig. Vi må slå til fra »toppen og kvæle finansieringen af organiseret kriminalitet«, sagde Brasiliens finansminister Fernando Haddad i sidste uge.

En rapport fra 14. oktober fra RAND Corporation opfordrer til at »moderere rivaliseringen« mellem USA og Kina. Selvom rapporten kommer med nogle vigtige pointer om behovet for at »afvise absolutte versioner af sejr« over Kina og i stedet »søge beskedne samarbejdsprojekter om spørgsmål af fælles interesse eller humanitær betydning«, opretholder rapporten den centrale mentale sygdom, der plager den vestlige verden i dag. Den insisterer nemlig på: »Vi tror ikke, at samarbejdende sameksistens er mulig«, men kun et forhold, hvor »man reducerer risikoen for kriser, forhindrer en unødvendig strøm af konkurrencemæssige tiltag og bevarer begrænsede områder for koordinering, kan være til gavn for begge sider«.

Men hvor naturligt ville det være for USA og Kina at finde en fælles interesse i at samarbejde om at udvikle Latinamerika, øge den gensidige handel og økonomiske aktivitet, samtidig med at man tager fat på de grundlæggende årsager til migration og ustabilitet, som omvendt giver narkokartellerne mulighed for at brede sig? Dette spørgsmål bliver i stigende grad et fokuspunkt globalt og peger på en oplagt vej ud af det vanvid, der så tydeligt har grebet verden.

Ikke uden forbindelse hertil er den fortsatte kamp for at opnå

et gennembrud i fredelige anliggender med Rusland. Præsident Donald Trumps kommentarer om atomvåbenforsøg har sendt kuldegysninger ned ad ryggen på mange verdensledere; et emne, der blev behandlet på et møde i det russiske sikkerhedsråd den 5. november. Der beordrede den russiske præsident Vladimir Putin sine medarbejdere til at undersøge muligheden for også at genoptage atomprøvesprængninger for Rusland, en udtalelse, som blev bekræftet af Kremls talsmand Dmitry Peskov den 6. november. »Præsident Putins holdning er krystalklar. Den kan ikke fortolkes på nogen anden måde. Vi forbliver forpligtet til vores forpligtelser i henhold til det omfattende atomvåbenforbud. Og vi vil ikke foretage os noget, før den anden side gør noget,« sagde Peskov.

Verden står ved en vigtig skillevej, og der er behov for en samlet indsats fra borgere på internationalt plan for at hæve det nuværende niveau af protester mod dette til det nødvendige niveau for løsninger. Den kommende internationale konference, Solidarité & Progrès den 8.-9. november, »Afrikas og den Globale Majoritets frigørelse, en udfordring for Europa«, vil give vigtig inspiration i denne henseende. Gå ikke glip af den!

U.S Marines in the Carribean. Credit: U.S. Marine Corps photo by Sgt. Nathan Mitchell